

Nedgang i Aldersrentelovens Ydelser, der er foretaget overfor en Del paa Grund af Overgangsbestemmelserne, og set i Forhold til Stigningen i Brændselspriserne og paa Livsfornødenheder i det hele taget. I hvert Fald er det min Overbevisning, at skal Pengene anvendes, som den højtærede Indenrigsminister foreslaar, er det ikke for meget, der her er stillet til Raadighed, naar der skal være Sikkerhed for, at de daarligst stillede kan faa det, der er nødvendigt i den Vinter, der kommer.

Men naar vi kommer til Fordelingen af Beløbet, er jeg ikke enig med den højtærede Indenrigsminister. Det, man fra alle Sider har kritiseret, og som i alt Fald vi har anset for den nugældende Aldersrentelovs største Fejl, var, at de daarligst stillede, de, som kun havde Aldersrenten at leve af og ikke Spor derudover, faar for lidt. Til Gængæld har mange sagt — den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, var inde paa det —, at en Del af dem, som var kommet med, maaske fik for meget. Det er dem, som ved Siden af den lille Aldersrente, de faar, har enten en forholdsvis stor Indtægt — i Forhold til Aldersrenten selvfølgelig — eller har nogen Formue. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kom med en Udtalelse, som jeg ikke rigtig forstod. Det ærede Medlem sagde, at det faste Beløb egentlig var for stort, i hvert Fald forstod jeg ham derhen, at han kunde have ønsket, at noget mere af Aldersrenten havde haft Form af Dyrtidstillæg, fordi Dyrtidstillæget ikke dækkede de forøgede Udgifter ifølge Prisstigningen. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, men jeg vil dog have Lov til at sige, at det, at Dyrtidstillæget betales med en lige stor Part til alle de gamle, gør, at Uligheden bliver endnu større, hvis det faste Beløb bliver nedsat og Dyrtidstillæget forhøjet. Jeg er enig i, at Dyrtidstillæget ikke er for stort, og at den Stigning, der har været i det, langt fra dækker Stigningen i Prisen paa Livsfornødenheder, idet Dyrtidstillæget for Ægtefæller kun er steget fra 12 til 13 Kr. og for Enkeltpersoner fra 6 til 6½ Kr.

Vi har altsaa bygget en Aldersrentelov op med faste Satser og til disse lagt et Dyrtidstillæg, som er lige stort for alle. Hvis vi dertil føjer en Brændselshjælp, der ogsaa er lige stor for alle, forekommer det mig, at saa udvikler vi Aldersrentelovens uheldige Tendens stærkere og stærkere, for Svagheden ved Aldersrente-

loven er den, at de daarligst stillede i Samfundet faar for lidt, baade absolut og i Forhold til den Aldersrente, som de faar, der har nogen Indtægt eller nogen Formue i Behold. Jeg tror derfor, at skal man skabe et godt Forhold og afhjælpe Manglerne, kan det ikke gøres saaledes som foreslaaet af den højtærede Minister, men saa bør efter min Mening denne Brændselshjælp gradueres, ikke i Forhold til det Beløb, den enkelte Aldersrentenyder faar udbetalt, fordi Størrelsen af Aldersrenten kan være afhængig af, paa hvilket Tidspunkt vedkommende har begæret Aldersrente, men derimod gradueres i Forhold til det Fradrag, den enkelte Aldersrentenyder faar, før Aldersrenten bliver fastsat.

Men allerhelst saa jeg for mit Vedkommende, at der kunde opnaas Enighed om, at det Beløb, her er Tale om, blev stillet til Raadighed for Kommunerne til Anvendelse i Vinterhalvaaret efter Kommunernes eget Skøn, saa de kunde give, hvad de fandt var nødvendigt, naar de holdt sig indenfor det, der var stillet til Raadighed, saaledes at det var dem, der trængte mest, der fik mest. Det var den Enighed, jeg helst ønsker, vi kunde opnaa, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at kunde en saadan Enighed opnaas, var der skabt Betingelse for, at de Penge, der var stillet til Raadighed af Staten og Kommunerne, faar den bedste Anvendelse. Der bliver jo saa ganske vist ikke Tale om, at Loven bliver en særlig Lov om Hjælp til Brændsel i Vinterhalvaaret. Nej, det bliver snarere en Lov, hvorefter der, i Erkendelse af, at den nuværende Aldersrentelov har saa store Mangler, at det er nødvendigt at supplere den, stilles et Beløb til Raadighed for Kommunerne, indtil Aldersrenteloven ændres saaledes, at den kan opfylde sin Bestemmelse.

Men det betyder, at man gaar over til det frie Skøn, og jeg ved godt, at der indenfor Partiet Venstre er en meget stærk Stemning mod det frie Skøn. Jeg ved det fra den Forhandling, der blev ført her i Fjor mellem den daværende Indenrigsminister og mig. Nu hørte vi ganske vist i Dag det ærede Medlem Hr. Hedegaard sige til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen: Jeg er ikke bange for Kommunernes Ret til at skønne; det er en Insinuation at tro, at Kommunerne ikke paa værdig og rigtig Maade vil benytte det Skøn, som de fik Ret til at bruge efter Loven i Fjor. Saadan sagde det ærede Medlem Hr. Hedegaard, og